

Çağdaşlık mı Çağdışılık mı ?

Bir gazete sayfasında yer alan “Dicle Üniversitesi’nde Çağdaş Eğitim” başlıklı haberi beni yazmaya iten sebep. Her şey o kadar güzel izah edilmişti ki, kendimi yazılan yazıların beynimde oluşturduğu rüyalar aleminde buldum. Bu rüya deryasında havada uçuşan sözcükleri yan yana sıralayıp halaya tutuşturdum. Araştırma, bilimsellik, kaliteli malzemelerden oluşmuş son teknolojilerle donatılmış laboratuvar koşulları, sosyal aktiviteler başladılar bu oyunun bir parçası olmaya. Ama bu karede eksik olan bir şey vardı. Bu çerçevede kendimi göremiyordum. Ne kadar aralarına girmeye çalıştıysam da kötü oyunum yüzünden onlara ayak uyduramıyordum. Hayallerimle beraber derin, dalgalı sulara düşerek irkildim rüyamdan.

Çağdaşlık, günümüzde kullanılmakta olan teknolojinin eğitim sistemine uyarlanması değil midir aslında? Çağdaşlık, bizi hiçbir araştırmaya teşvik etmeyen, gerici eğitim sisteminin bizi kendi dar kalıpların dışına çıkarmadığı, adeta hepimizi düşünme becerisini kaybetmiş bir kuklaya çevirmek midir? Yoksa deney laboratuvarlarımızda bir deney seti üzerine toplanan (o da yanlış ölçüm yapan set) sınıfın öğrenebildiği noktasal bilgi kısıntıları mıdır? Eğitime yönelik hiçbir araç ve gerecin bulunmadığı sınıflarımızda yaz aylarında kavrularak, kış aylarında donarak işlediğimiz dersler midir? Öğrencilerin derslere bakış açısına, sadece o dersi geçmek şeklindeki düşünceyi aşıl原因an öğretim sitemi midir? Kampüs sınırlarından içeriye girdiğimiz andan itibaren yönetimin öğrenci ile ilgili sorunları çözümsüz bırakmasıyla, yaptığı uygulamalarla sanki öğrenciyi bilerek tahrik etmek midir? Öğrencileri sosyallikten alabildiğince uzaklaştırarak asosyal yapan organlar mıdır çağdaşlık? Örnekleri çoğaltmak mümkündür.

İsyanım şu çizgide belirdi: Hiçbir öğrencinin düşüncesi alınmadan, güvenilir olmayan kaynaklardan aldıkları bilgileri yazarak çağdaşlık kelimesi ile arasında hiçbir akrabalık bağı bulunmayan uygulamaların üniversitemize uyarlamalarıdır. Yani bir nevi var olan gerçeklerimizin üzerini kapatmış bulunmaktadır. Ama şunu unutmamalıdır ki bu gerçekler zamanla öyle bir birikim içine girerek “gerçek” bir yerde patlama gücü kazanma riskini her zaman taşır.

Bu gazetede ki habere cevap olarak verilebilecek çok sayıda somut örnek bulunmasına karşın, öğrencilerin kişisel gelişimlerini, üniversiteden herhangi bir beklenti içinde olmadan, üniversite dışında karşıladığı ortamların oluşturduğu bu çerçeveye çağdaşlık diyorlarsa sizlere sorarım: “BU ÇAĞDAŞLIK MIDIR YOKSA ÇAĞDIŞILIK MIDIR?”

Haşim ELMAS
Dicle Üniversitesi
Elektrik Elektronik Mühendisliği 2. Sınıf

